

Cộng Đoàn Thánh Martin de Porres

Đông Hành

Số 10
Tháng 12, 2006

T H O N G B Á O

Các Lễ Đáng Ghi Nhớ Trong Tháng Mười Hai

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm (Lễ Buộc)	Ngày 8
Lễ Đức Mẹ Guadalupe (Lễ Kính)	Ngày 12
Đại Lễ Giáng Sinh (Lễ Buộc)	Ngày 25
Lễ Thánh Gia	Ngày 31

Lễ Việt Nam

Lễ vọng Giáng Sinh **lúc 10g tối ngày 24 tháng 12** và lễ Chúa Nhật **lúc 1g chiều ngày 7 tháng 1** sẽ do Cha Trần Đức Phương chủ tế tại nhà thờ Westside.

Website Của Cộng Đoàn <http://cdmartin.org>

- Đoàn TNTT tổ chức vui chơi cho các em thiếu nhi: Thứ Bảy ngày 23 tháng 12 năm 2006 từ 11am đến 4pm tại trường học St Michael downtown.
- Mua vé số xuân để ủng hộ cho các em gây quỹ cho đoàn: Vé số sẽ được **xổ sau thánh lễ Tết đầu năm** của Cộng Đoàn. Giá mỗi vé 2\$, xin mời tất cả quý vị ủng hộ.
- Tặng quà Noel cho các em đoàn TNTT xin bỏ vào thùng quà ở cuối nhà thờ.

Ba Thái Độ Sống Cụ Thể

Theo tinh thần Mùa Vọng, sống hướng về ngày Chúa đến có thể được diễn tả trong ba thái độ cụ thể.

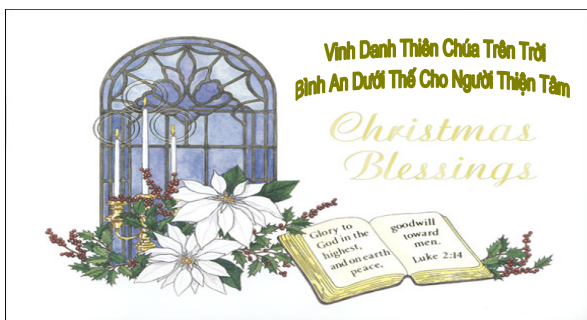
Trước tiên là tương đối hóa hiện tại. Mọi giá trị ở đời này như của cải, danh vọng, tình yêu, gia đình, khoa học, kỹ thuật, văn hóa v.v. là những điều tốt lành mà chúng ta phải ra sức thực hiện theo thánh ý của Chúa trong hoàn cảnh sống cụ thể của mình, nhưng đó chưa phải là những cái tuyệt đối đáng cho ta coi là mục đích phải gắn bó và đeo đuổi với bất cứ giá nào. Trái lại, chúng chỉ tìm được trọn vẹn giá trị khi đối chiếu với cùng đích tối hậu, đích thực của đời ta. Thái độ sống này làm cho ta nên khôn ngoan, sáng suốt, chừng mực và tự do.

Sống hướng về ngày Chúa đến còn đòi hỏi nơi ta một thái độ thứ hai là phải cương quyết chống lại tội lỗi và sự ác nơi mình và chung quanh mình, nơi gia đình và trong xã hội. Đó là dọn đường cho Chúa ngự đến, như chúng ta thường hát trong Mùa Vọng theo lời Kinh Thánh: "Quan co uốn cho ngay, Gõ ghề san cho phẳng, Hố sâu lấp cho đầy, Nơi cao phải bạt xuống".

Sau hết, sống hướng về ngày Chúa đến buộc ta phải tỉnh thức và luôn luôn sẵn sàng như người tôi trung: hết lòng với nhiệm vụ được trao phó, tận dụng mọi khả năng của mình để hoàn thành mọi việc theo ý chủ nhà hiện đang vắng mặt và mau mắn mở cửa đón chủ về bất cứ lúc nào.

(Viết theo J. Daniélou: Le Mystère de l'Avent, Paris 1948)

**Kính chúc quý ông bà và anh chị em
một mùa Giáng Sinh An Bình và
một năm mới Vạn Hạnh.**

Năm Phụng vụ bắt đầu với Mùa Vọng, chuẩn bị chúng ta mừng đại lễ Giáng sinh, một lễ tưng bừng nhất trong năm, xét về mặt xã hội, không những trong đạo mà cả "ngoài đời" nữa. Trong năm Phụng Vụ, Giáo Hội cũng cho ta sống nhiều mùa đại lễ, nhiều cao điểm Phụng vụ, để bồi dưỡng tinh thần chúng ta, giúp ta sống bởi sự sống của Thiên Chúa cách dồi dào, phong phú hơn. Đức Kitô tự ví mình như cây nho và chúng ta là cành. Cây nho này lại phải nảy sinh thêm những cành mới, lại phải trở nên xanh tươi và sinh hoa kết quả qua các mùa Phụng vụ: Mùa Vọng và Giáng sinh, Mùa Chay và Phục sinh, rồi đến Mùa Thường niên.

Năm Phụng Vụ nhắc lại lịch sử Dân Chúa trong Cựu ước hoặc làm sống lại những biến cố lớn trong cuộc đời Chúa Giêsu, hoặc gọi lại gương sáng của Đức Mẹ và các thánh, nhưng đó không phải là do lòng sùng bái quá khứ, thích thú những chuyện đã qua rồi. Điều Phụng Vụ nhắm tới không phải là quá khứ nhưng là hiện tại, là đời sống ân sủng của chúng ta hôm nay. Bốn mùa xuân, hạ, thu, đông nổi tiếp nhau không phải chỉ là lặp lại y nguyên một vòng tròn, song là điều kiện cho con người trưởng thành và sung mãn. Cũng vậy, người Kitô hữu phải chờ đợi nơi năm Phụng Vụ sự sống của Chúa ngày càng dồi dào hơn trong mình, sự sống mà họ đã nhận lãnh như một mầm mống trong Bí tích Thánh Tẩy.

Các mùa Phụng Vụ đều nhắm cùng một mục đích như nhau nhưng theo những cách thức khác nhau, cũng như tứ thời bát tiết đều là những mùa của trời đất xoay vần song không giống nhau. Vậy Mùa Vọng có gì đặc trưng? Chúng ta cử hành gì trong mùa này?

Tinh thần và Ý Nghĩa của Mùa Vọng.

Vọng là trông mong. Trong thời gian Mùa Vọng, Giáo Hội muốn chúng ta sống mãnh liệt hơn tâm tình khát mong Chúa đến. Nhưng Chúa đến lúc nào? Ta biết Chúa đã đến cách nay 2000 năm, trong thân phận làm người. Mùa Vọng có mục đích đầu tiên là chuẩn bị tâm hồn ta mừng lễ Giáng sinh, tức là kỷ niệm biến cố Ngôi Hai xuống thế làm người tại Bêlem xưa. Nhưng ta cũng tuyên xưng Người sẽ trở lại trong vinh quang để phán xét thế gian và hoàn thành công cuộc cứu độ không những đối với loài người mà còn đối với toàn thể vũ trụ nữa. Mùa Vọng mời gọi chúng ta sống tích cực hướng về ngày đó mà giáo lý quen gọi là ngày cánh chung. Giữa hai lần Chúa đến ấy, còn có thể nói tới một lần nữa, đó là cuộc Chúa ngự đến cách nhiệm mầu trong tâm hồn chúng ta bằng ân sủng, như lời Kinh thánh: "Ai yêu mến Ta, thì Cha Ta sẽ yêu mến người ấy và chúng ta sẽ cư ngụ trong người ấy". Như vậy Mùa Vọng cử hành ba cuộc ngự đến. Cần nhớ tới cả ba nếu chúng ta muốn hiểu rõ nội dung của các bản văn Kinh thánh và Phụng vụ của mùa này và có được những tâm tình thích hợp.

Có thể nói chúng ta sống càng về phía trước. Mùa Vọng đến nhắc nhở chúng ta rằng cuộc đời ta còn dang dở và quê hương thật của ta ở trên trời. Mùa Vọng mời gọi ta nhổ trại lên đường tiến về Ngày của Chúa, ngày Chúa đến làm cho cuộc đời chúng ta cũng như toàn thể lịch sử nên sung mãn. Chính ngày đó đem lại cho cuộc sống hiện tại một hướng đi và một ý nghĩa cao cả. Vì thế nỗi chờ mong của ta cũng là một niềm hy vọng. Chúng ta chờ đợi với sự tin tưởng và nôn nóng như người vợ hiền chờ đợi người chồng mà bà đã biết, mà bà yêu mến và được yêu mến. "Đức Kitô về trời mang theo trái tim của Hội thánh. Tất cả đời sống của Hội thánh chỉ là một hành vi khao khát, hy vọng, cầu nguyện và đợi chờ" (Jean Daniélou). Lời cầu nguyện kết thúc toàn bộ Kinh thánh mà thánh Gioan Tông đồ đã đặt vào miệng Giáo Hội đang bị bách hại là: Lạy Chúa Giêsu, xin ngự đến! (LM. Nguyễn Hồng Giáo)

Suy Niệm Lễ Vọng Giáng Sinh 12/24/06

Is 9,1-6; Tt 2,11-14; Lc 2,1-14.

Chúa Đã Tặng Người Con Để Cứu Ta

Trong cuộc họp thượng đỉnh ngoài khơi đảo Malta vào mùa Giáng Sinh 1989, Tổng Thống Bush của Hoa Kỳ đã tặng chủ tịch Gorbachov của Liên Xô một viên gạch lấy từ bức tường ô nhục Bá Linh. Dù chỉ là một viên gạch, nó gói gém tất cả thiện chí và ước muốn hòa bình của toàn thế giới.

Trước đó vài ngày, trong cuộc gặp gỡ với Đức Thánh Cha Gioan Phaolô, Chủ tịch Gorbachov đã tặng ngài một tập Sách Kinh in vào thế kỷ 14. Qua đó ông muốn khẳng định những giá trị đạo đức của tôn giáo rất cần thiết cho việc xây dựng xã hội.

Đáp lại, Đức Thánh Cha đã tặng nhà lãnh đạo Liên Xô một quyển Tân Ước có ghi hàng chữ: "Ta là Đường, là Sự Thật, và là Sự Sống." Đó là tất cả những gì Đức Thánh Cha và toàn thế giới Công Giáo có thể trao tặng cho một xã hội từ lâu gặt bỏ Thiên Chúa ra khỏi cuộc sống (Lễ Sống 1991, Tr. 438). Đó là những quà tặng thật ý nghĩa và giá trị.

Từ 2000 năm nay Thiên Chúa hằng ban tặng một món quà vô cùng quý giá là Người Con rất yêu dấu của Ngài cho vũ trụ, cho xã hội, cho mỗi gia đình và mỗi cá nhân chúng ta.

Đối với vũ trụ, tiên tri Isaia và thánh Phaolô nói: Người Con đó là ánh sáng chiếu soi cho vũ trụ tăm tối này. Vũ trụ sẽ được bừng sáng lên trong ngày Đức Giêsu Kitô ngự đến. Người là Thiên Chúa vĩ đại và là Cứu Chúa vinh hiển. Người đến biến đổi trời cũ, đất cũ nên trời mới đất mới. Đối với xã hội, đoàn dân đang lần bước trong lầy than, bao nhiêu ách đè lên cổ dân, bao nhiêu gậy đập xuống vai họ, bao nhiêu ngọn roi của kẻ hà hiếp, Thiên Chúa đều bẻ gãy trong ngày Con Ngài chào đời (bài đọc I). Người Con đó đã bao phủ vinh quang Thiên Chúa trên những mục đồng đang vất vả thức thâu đêm canh giữ đàn chiên và tất cả lớp dân lao động sống lầy than trong bóng tối. Người là thủ lãnh của họ và Người sẽ kiến tạo cho họ một xã hội hòa bình trên nền tảng chính trực, công minh, tồn tại từ đời này đến đời kia (bài Tin Mừng).

Đối với gia đình, đơn nghèo như Giuse và Maria vẫn lên đường về cố hương để khai sổ kiểm tra dân số theo lệnh nhà cầm quyền. Đơn nghèo đến nỗi cố hương Belem không còn bà con thân thích nào đón nhận, đành sống thân phận như kẻ ăn xin, ra đồng tìm nương thân nơi hang bò máng cỏ. Con Thiên Chúa đã xuống thế làm con những gia đình ấy, vui sống hy sinh trong cuộc sống như Maria và Giuse, để chia sẻ thân phận nghèo hèn của họ và đưa bình an Thiên Chúa đến cho họ (bài Tin Mừng).

Đối với cá nhân, Người là cố vấn kỳ diệu, dạy chúng ta từ bỏ lối sống trần tục, thoát khỏi mọi điều bất chính, thanh luyện chúng ta sống tiết độ, công bình và nhân ái ở đời này, khiến chúng ta thành dân riêng của Người, một dân hằng say làm việc thiện. Người là Cha muôn thuở của chúng ta. Người đã tự hiến thân chịu chết để cứu chuộc chúng ta, ban cho chúng ta chan chứa niềm hoan hỷ. Chúng ta sẽ vui mừng trước thánh nhan Người, như thiên hạ vui mừng trong mùa gặt phong phú.

Vì yêu thương nồng nàn, Thiên Chúa cần khôn trao ban những quà tặng ấy cho vũ trụ, cho xã hội, cho gia đình và cho mọi cá nhân chúng ta. Vì thế, lễ Giáng sinh là lễ tặng quà. Cả một rừng thiệp Giáng Sinh, những bức họa đủ mọi cảnh sắc tuyệt đẹp để người ta trao tặng cho nhau. Cả một rừng cây thông mọc khắp nơi trên địa cầu để tô điểm cho mùa Giáng Sinh thêm xanh tươi xinh đẹp. Hàng triệu quà bánh Giáng Sinh làm no lòng thỏa dạ con người và hàng ngàn bài ca du dương vang lên khắp châu làm êm ái lòng người để vui hưởng cảnh Giáng Sinh thanh bình.

Vũ trụ trao tặng những cây thông xanh tốt cho con người chiêm ngưỡng vẻ thanh tao, cao quý của Thiên Chúa, và xã hội đua nhau trưng bày hàng Giáng Sinh cho con người thấy được nguồn giàu sang phong phú Thiên Chúa ban cho mình. Gia đình cũng dọn những bữa ăn thơm ngon cho ông bà cha mẹ, con cháu được quây quần xum họp bên nhau thân mật đậm đà yêu thương, để vun đắp tình nghĩa gia đình được bền chắc khăng khít. Người người tặng cho nhau những tấm thiệp tuyệt đẹp để chúc mừng nhau được hưởng hồng ân hạnh phúc bởi trời.

Lạy Chúa, còn con, con lấy gì tặng quà cho Chúa và mọi người đây? Xin cho con lấy chính tình yêu của Con Chúa mà đến chia sẻ nỗi thống khổ của những người nghèo khó, của những người ngày đêm thổn thức vì lao động vất vả, của những gia đình tẻ tái giá lạnh giữa cảnh phân ly. Xin cho ánh sáng huy hoàng Giáng Sinh của Chúa làm cho con tìm chúng con bừng cháy trong bình an và hạnh phúc muôn đời.

Linh Mục Raymond Châu Diên, CMC

Gia Đình Là Nền Tảng Xã Hội

Gia đình là nền tảng xã hội. Gia đình bền vững thì xã hội mới vững bền. Tuy nhiên chúng ta đang sống trong một thời đại mà cơ chế gia đình đang bị lung lay.

Theo một thống kê đứng đắn thì tỉ số ly dị của những người giữ đạo hàng năm là 1.7 phần nghìn. Cha Peyton một linh mục thời danh đã nói rõ : family prays, family stays : có nghĩa là khi có đời sống cầu nguyện thì gia đình sẽ vững bền.

Hôn nhân là một bí tích có nghĩa Chúa ban ơn đặc biệt cho vợ chồng để họ có thể yêu nhau và trung thành với nhau. Được bao nhiêu cặp vợ chồng khi có nguy hiểm ly dị đã cầu nguyện để xin ơn trợ giúp hay là họ đã để cho tự ái và cơn nóng giận nhất thời lôi kéo đến những chuyện mà cả hai người không muốn xảy ra. Những thiếu niên phạm pháp hay có vấn đề đều do những gia đình cha mẹ không thương yêu nhau hay là đồng sàng dị mộng hay là giả vờ đóng kịch làm cha làm mẹ.

Nhìn vào gia đình Nazareth chúng ta thấy có những nhân đức về đời sống gia đình mà vợ chồng cần học hỏi. Trước hết theo Đức Giáo Hoàng Phaolô VI khi ngài viếng Nazareth đó là bài học của sự im lặng. Nói cụ thể hơn là sự bớt lời, kìm hãm những lời nói thô bỉ xúc phạm đến nhau : Chồng giận thì vợ bớt lời, cơn sôi nổi bớt lửa không đời nào khê. Lời nói không mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau. Im lặng còn có nghĩa chỉ nói những lời an bình yêu thương mang lại hạnh phúc. Có nhà tâm lý Việt nam kia cho rằng có ít là ba câu nói trong gia đình mang lại hạnh phúc nhưng người Việt nam ít nói nhất đó là câu nói : cảm ơn, xin lỗi và khen tặng. Hình như người chồng cho rằng vợ phục vụ mình là bổn phận không cần phải cảm ơn. Họ đâu có biết câu cảm ơn đầu ngày hay khi nhận được sự phục vụ hay giúp đỡ là ánh sáng và niềm vui cho người phối ngẫu trong cả ngày sống. Có những người chồng hay cha còn quan niệm mình không bao giờ phải xin lỗi ai và vợ con phải xin lỗi mình. Và được bao nhiêu người cha Việt nam khi thấy con và vợ làm được cái gì mà biết khen tặng thực. Im lặng còn có nghĩa trong mọi trường hợp phải dẹp bỏ những tình cảm lố lăng trong tâm hồn để lắng nghe tiếng Chúa và tuân thủ . Yêu nhau có nghĩa là cảm thông có cùng ý nghĩ và cùng tần số yêu thương ? Yêu nhau còn có nghĩa là cùng nhìn về một hướng chính là Thiên Chúa là hạnh phúc của con cái. Vợ chồng cũng phải làm mọi việc cho Thiên Chúa và con cái là món quà Chúa ban. Hiện nay nhiều vợ chồng công giáo còn cho con cái là cái nợ đời nên yêu con mà hình như là yêu mình và chỉ muốn con làm theo ý kiến độc đoán của mình không cần biết con có hạnh phúc hay không. Họ yêu con vì họ chứ không phải vì con cái. Và những người con cái chỉ cần bắt chước Chúa Giêsu : và người vâng lời các Đấng ấy là đủ vì cá không ăn muối cá ươn con cưỡng cha mẹ trăm đường con hư. Con hư vì con không muốn tuân thủ những giáo huấn của cha mẹ. Có thể con cái học cao có bằng cấp hơn cha mẹ, nhưng Chúa cho cha mẹ kinh nghiệm và ơn sủng cần thiết cho việc giáo dục con. Cha mẹ đừng mặc cảm không dám dạy con mà hãy can đảm nhận lãnh trách nhiệm Thiên Chúa đã ban. Và con cái đừng quên rằng bằng cấp không mang lại sự khôn ngoan trong cuộc đời mà chính là cuộc sống và kinh nghiệm. Cái học thực tế là cái học tạo nên con người và cuộc sống có ý nghĩa đích thực chứ không phải mở kiến thức chuyên môn để kiếm tiền qua ngày.

Hãy cầu nguyện và im lặng gia đình sẽ hạnh phúc. Và yêu thương nhau giữa vợ chồng con cái chính là chìa khoá của việc giáo dục. Khi con cái vợ chồng biết rõ vợ chồng con cái yêu thương nhau thì sự an toàn sẽ làm cho mọi người thẳng tiến và hạnh phúc trong gia đình.

Hãy nghe lời thánh tiến sĩ Augustinô : Yêu thương nhau đi rồi muốn làm gì thì làm. (Lm. Augustine Nguyễn Huy Tường)

Tài Chánh 2006

	Tháng	Thu	Chi
	Mười Một	\$4,177.00	\$5,110.35

	Cha : Trần Đức Phương	(206)334 -8422
	Chủ Tịch: Nguyễn Thành Chiểu bdh_cdmartin@yahoo.com	754-0865

* Mọi đóng góp ý kiến, bài vở. Xin Email về cdmartinbanbientap@gmail.com